

Lidé v našem sboru od A do Z

•••••

**Jirka
Malý**

•••••

„A“ jako Autoportrét

Můžeš v krátkosti popsat, jak vidíš sama sebe? Charakter, temperament, tvé schopnosti, touhy a plány...

Objektivně vidět sebe sama je vždy obtížné. Každý z nás sám sebe sice nějak vidí, vnímá a dokáže popsat, ale druzí nás také znají a také nás dokáží popsat! Shodují se tyto dva popisy, ten náš osobní a popis druhých:-)? Nevím, zda u mne se tyto dva pohledy k sobě blíží nebo vzdalují, ale v každém případě jsem svou povahou melancholik

se vším, co k tomu patří. A velice mne potěšilo, když jsem se před časem dostal k popisu jednotlivých povah, kolik krásných a pozitivních věcí každá povaha v sobě skrývá! Takže melancholici - hlavu vzhůru, Bůh vám světuje to, co nemůže jiným! Pokud přijde a nastane určitá situace, pak díky své povaze ze všeho nejdříve vidím

nebezpečí, možné potíže či dokonce problémy, ale časem se to vyrovnává a vyvážá a jsem schopen vidět a vnímat i to pozitivní. Tedy s heslem: „Vpřed, ale opatrně, s rozvahou a moudře.“ Není to tak proto, že jsem si to takto pro sebe stanovil, ale proto, že to tak v sobě mám nastaveno.

Ve svém mládí jsem hrál šachy, snad se dá říci, že jsem i nějakých úspěchů dosáhl. V 15 letech jsem vyhrál mezinárodní turnaj Kadetů v Bratislavě považovaný za otevřené mistrovství v té době ještě Československa. A možná i díky šachům jsem se asi naučil jednomu postoji - objektivitě. Šachy naučí člověka být objektivním. Je-li pozice na šachovnici prohraná, tak je zkrátka prohraná a i když si při tom myslím cokoli jiného, stojím na prohru. Platí samozřejmě i opak. I z tohoto

důvodu nemám opravdu rád demonstrativní vytahování se nad ostatními, které nemá reálný základ, ale nemám rád ani „falešnou skromnost“, která také může být druhým velmi nepříjemná. Není pro mne nejmenší problém říci: „Tady jsi lepší než já,“ a současně vědět, že v jiné oblasti jsem zase lepší já než druzí. Moc se mi líbí následující rčení: Pokorný člověk si o sobě nemyslí méně, on myslí pouze méně na sebe.

„B“ jako Běh života

Mohl bys nastínit svůj životopis? Co vlastně všechno děláš? Kde bydlíš? A jaký je tvůj směr služby?

Jsem ročník 1963, březňák, narodil jsem se jako třetí a poslední dítě, takový benjamínek, jak se říkává, takže se o mne starší sourozenci starali, za což jsem jim velmi vděčný. Vychodil jsem základní školu Smetanova v Hlinsku, poté gymnázium v Hlinsku, které v té době bylo ve stejné budově, a protože v Hlinsku nebyla a není vysoká škola:-), musel jsem tedy - chtě nechtě - na závěr svých studií do Prahy.

Pracoval jsem ve dvou zemědělských družstvech, v jenom jsem měl přezdívkou kádrovák přes dobytek, protože jsem se asi marně snažil celé základní stádo nacpat do osobního počítače. V té době to byly 8 bitové stroje bez vlastního operačního systému! Ten se do paměti nahrával až po zapnutí z disket, to byly z dnešního pohledu neuvěřitelné časy! Na svém třetím pracovním místě jsem necelý rok pracoval se svým bráchou v tzv. Aplikační skupině, byla to práce přenosu dat z jednotlivých zemědělských družstev na velký sálový počítač, kde probíhalo centrální zpracování pro celý okres. A také jsem pracoval necelý rok

v ETĚ Hlinsko jako ekonomický náměstek závodu 01 Vysavače, což je sice krásný honosný název, ale realita byla mnohem prozaičtější. Musím říci, že tato dvě poslední místa mi k srdci nepřirostla, skoro jsem do pracovní problematiky nepronikl. Od roku 1993 jsem zaměstnán na plný úvazek v Apoštolské církvi na sboru Hlinsko, odkud mne také znáte. Celý život žiju v Hlinsku a okružní cesta kolem světa mě opravdu neláká, i když jsme jako rodina byli na týden v Chorvatsku. Mě stačí se vzdálit 3 km od Hlinska do svých lesíků, kde to mám tak rád, a to mi vynahradí sjezdění celého světa.

„C“ jako Cíl

Mají všechny tvé aktivity nějaký společný jmenovatel? Jaký vidíš cíl pro svůj život?

Když je člověk mladý, žije, vidí, vnímá v číslech, ve výkonech, v jakémisi pracovním rozvrhu od pondělí do pondělí. Když zestárne, posune se důraz na postoje, proměnu. Ano, cíl, touhu a přání ve svém životě mám, ale jak jsem již naznačil, netýká se čísel a termínů. Mám touhu a cíl, aby církev viděla, měla světlo, měla život a byla vydaná. Mám touhu předávat druhým základní pravdu života, že Bůh nám dal pouze jeden dar, ve kterém máme všechno. Že tajemství Boží je Kristus. Mám touhu, aby si nás druzí vážili a měli rádi ne proto, co děláme, ale proto, jací jsme. Mám touhu, abychom všichni vrostli v Krista a nebylo nic, co by nám Pána zastřelo. Aby okolnosti života nikdy nebyly silnější než náš vztah k němu, vždyť on má právo v našich životech na vše. Nikdy jsem nechápal křesťanství jako jakýsi prostředek, jak dosáhnout toho, že se budu mít líp. Stačí se podívat na Boží služebníky v Bibli, je zřejmé, že pravá a skutečná vydanost Bohu se neměří ziskem, ale naopak ztrátou. Ne kolik získávám, ale kolik jsem ochoten pro Pána ztratit. Podstata víry spočívá ve

věčné spáse (naše nepřerušitelné synovství s Bohem) a v možnosti Pánu sloužit a vyjadřovat ho zde na zemi (správně služebníku věrný a dobrý...).

„D“ jako Domov

Prozrad' nám prosím něco o svém domově, o své rodině.

Mým domovem je náš sbor v Hlinsku. Pokud přejdu do skutečné rodiny, pak jsme s Janou z Kvasína svoji od roku 1991,

v roce 1992 se nám narodila Bára a roku 1995 Katka. A jak už to tak bývá, každý jsme zcela jiný. I v našem případě se naplnilo, že protiklady se našly. Katka studuje druhým rokem spolu s Lesliem na osmiletém

gymnáziu v Hlinsku, Bára od září nastupuje na čtyřleté církevní gymnázium do Skutče. Co ale budou holky doopravdy dělat, to zatím nikdo z naší rodiny neví. Jana pracuje od 1.1.2008 v DSD (Domov seniorů Dreachtinka).

„E“ jako Evangelium

Jak k tobě vlastně přišlo Evangelium, neboli Dobrá Zpráva?

1 8 let chození do kostela a vedení rodičů mi dalo základní jistotu Boží existence, vědomí, že Bůh je a že je spravedlivý. Přijetí Pána Ježíše Krista za svého Spasitele a Pána jsem ale udělal v roce 1982 na dnes již legendárních Maninách v bývalém sboru ČCE v Holešovicích.

Já už jsem tak starý, že opravdu pamatuji toto probuzení na Maninách. K tomuto vydání mne vedli dva bratři z tohoto místního sboru a pak jsem následně po celou dobu svého studia v Praze tento sbor navštěvoval a rostl v něm. Jsem velmi Pánu Bohu vděčný, že mne v počátku - ač jsem to v té době vůbec nevěděl - vedl tak, že jsem minul mnohá nebezpečí, slepé cesty a extrémy a že jich v té době bylo!

„F“ jako Film

Které filmy bys zařadil(a) mezi své nejoblíbenější? Napiš tři, čtyři...

Obliba či neobliba filmů se jistě v čase mění, momentálně mne nic nenapadá, co by stálo za uvedení. Pokud bych měl vybrat dva filmy, které bych rád viděl po mnoha a mnoha letech znovu, byly by to: „Ghandi“ s Benem Kingsleyem a „Hádej, kdo přijde na večeři“ se Spencerem Tracyem a Katharine Hepburnovou. Mám rád filmy s králem českých komiků Vlastou Burianem, třeba U pokladny stál, Přednosta stanice, Ducháček to zařídí, ve všech je vidět neuvěřitelně skvostné mistrovství a obrovskou šíři výrazu tohoto komika. Co mi naopak bytostně vadí jsou nekonečné vymyšlené seriály, kterých je plná televize na všech kanálech a které mě ruší dokonce i jako domácí kulisa.

„G“ jako Galerie

Které lidi máš v pomyslné galerii svého srdce jako vzory, od kterých ses něčemu přiučil, nebo od nich něco četl?

Jsem rád za to, co mne naučili moji rodiče, od každého z nich jsem se mnohému naučil a mnohé dostal, ve zkratce se to dá vyjádřit takto: vychování od táty a lásku od maminky. Dnes jsou již staří a slábnou a jejich život pomalu končí a tak jejich štafetu přebíráme my s Janou. Stejně tak jako i jednou po nás přeberou štafetu naše děti. Pokud jde o vzor a inspiraci, kterou mi Pán do života dal, je to moje

žena Jana. Právě proto, že ji tak dobře znám, právě proto, že vím, jak se zachová, co v té které situaci udělá atd. Z tohoto důvodu nikdy nemohu uvést a neuvedu jako vzor někoho, koho znám jen z několika návštěv, byť by to byla i jakkoliv známá osobnost.

Pokud jde o oblast služby, můj život ovlivnili tři muži: Dan Drápal, který položil základy mého nového života v Pánu Ježíši Kristu, Watchman Nee, který se pro mne stal celoživotním zdrojem duchovního zjevení a poznání, a Veikko Manninen, u kterého se kloubí hluboké poznání, vydanost Pánu a lidskost. Nechal jsem si od něho dne 5.4.2008 na konferenci AC na památku podepsat jeho knihu zkušeností z misie, protože nevím, zda ho ještě za života uvidím.

„H“ jako Hudba

Co pro tebe znamená hudba? A jakou posloucháš nejraději?

Když zazní termín hudba, první, co mi naskočí, jsou chvály na shromážděních - to je asi pro mne pojem hudba. Protože nepoznám kvalitu hudby, neslyším, zda něco falešné je nebo není, posuzuji hudební projev asi jinak, než ostatní, kteří slyší a poznají:-). Pro sebe osobně spíše vnímám ducha hudby, jakousi služebnost hudby, pociťuji, zda u ní něco prožívám nebo ne.

Astejně nakonec tím nejkrásnějším místem a prostorem v hudbě je pro mne ticho, a to myslím zcela vážně:-). Ne ticho dusivé, tíživé, napjaté, ale ticho očekávání, svatosti, ticho, kde mlčí jakákoliv lidská moudrost, ticho Boží přítomnosti. Takže vlastně mám rád jakoukoliv „hudbu v tichu“:-)! Třeba k domácím pracím si někdy nějaké CD pustím, třeba Karla Kryla, Hanu a Petra Ulrychovi, Spirituál kvintet, Michala Tučného. Když tak nad tím teď přemýšlím - v porovnání s ostatními asi skoro nic neposlouchám, ať již křesťanského nebo jiného. Pokud bych měl vyjádřit, co mi je blízké, pak by to byl jakýkoliv mírný hudební projev, co mi naopak vadí, je projev hlasitý, vyumělkovaný, předvádějící se, ukazující více na sebe než na Krista. Tato charakteristika toho, co mi vadí, se ale netýká jen hudebního projevu, ale jakékoliv služby obecně.

„CH“ jako Charakter

Jakých charakterových vlastností si vážíš u lidí okolo sebe, a proč?

Spolehlivost, stálost, důvěryhodnost, citlivost. A proč? No protože jsou tyto postoje přece pro druhé příjemné, nebo ne?

I“ jako Ideál

Můžeš v krátkosti popsat, jakou máš představu o ideální církvi pro 21. století?

Myslím, že úplně stejnou jako představu o ideální církvi v prvním století stejně jako v patnáctém:-) - plnou Krista! Naplnění verše Kol 3,11: „Tehdy už není Řek a Žid, obřízka a neobřízka, cizinec a Skytha, otrok a svobodný, ale všechno a ve všem Kristus.“ Všechny ostatní věci jako je struktura, název, úřady, funkce, místo a čas ke scházení atd. jsou v porovnání s touto klíčovou pravdou pouze věcmi služebními.

„J“ jako Jídlo

Jaká máš oblíbená jídla (a nápoje?)

Kdybyste se mne večer zeptali, co jsem jedl k obědu, dalo by mi asi dost práce se vzpomenout, co to bylo:-). Ale abych nevypadal jako asketa, umím se potěšit z krásného a výborného jídla, ale stejně tak jsem vděčný za třeba chleba s paštikou nebo máslem. Když jsem sám na svých „výšinách“ na chatě, považuji jakoukoliv přípravu jídla trvající déle než 15 minut za nepříjemnou ztrátu času:-) - jinými slovy: jídlo z pytlíku, to je hned!

Ale chutě se mění s věkem, že to můžete všichni potvrdit? Dříve to u mne byly salámy a párky všeho druhu - a že jsem se jich za svobodna najedl -, dnes již jiné, podstatně lehčí věci. Pokud ale bych měl přece jen něco konkrétního vybrat, pak by to byla jakákoliv horká polévka a třeba nějaké pečené libové maso s oblohou. Čas od času na žaludek stopečku Becherovky nebo pivo.

„K“ jako Koničky

Jaké máš koničky, baví tě nějaký sport?

Někam si zalézt a být sám se sebou. A když jsem tak sám se sebou, někdy tento čas využiju na čtení, jindy na hrabání se v programátorských fíglech a tricích, které mohu později využít, pravidelně sleduji novinky ve vývoji programovacího prostředí, který používám, rád se začtu do internetových diskuzí o focení a foto technice, taky sám rád zmáčknu spoušť na naší Minoltě 7D, jindy použiji čas na učení se nových programů, které jsou pro sbor potřeba a jsou vhodné apod. Pokud ale tyto stejné činnosti je nutné dělat proto, že to situace žádá, přestávají být koničky a stávají se na čas spíše řemeslem. Pokud je koníček myšlen jako něco, co dělat mohu, ale nemusím, a práce a služba jako něco, co v dané chvíli udělat musím, pak základní rozdíl mezi koníčkem a prací je v povinnosti - konička můžeme, ale nemusíme, práci musíme, i když se nám třeba nechce! Koníček je odpočinkem, práce úsilím. Pokud jde o sport, docela jsem si vždy rozuměl s míčovými hrami, ať to dříve byla košíková, volejbal, ping pong, dodnes si rád přes léto párkrát zahraju s Josefem Strakou tenis, i když ten kurt je pro mne čím dál tím větší. Ale Josef na můj věk již bere ohledy a tak si ještě docela pěkně zapinkáme. K zimním sportům jsem díky své šachové kariéře vůbec nepřičichl, protože na podzim soutěže a zápasy začínaly a na jaře končily, takže bruslení a lyžování jsou činnosti, které u druhých obdivuji. Sjet na sáňkách natož na lyžích i sebedílnější kopeček, nebo se přesunout po kluzišti z jedné strany na druhou - tyto činnosti jsou pro mne nemožné, takříkajíc z říše snů. Čím jsem starší, tím mně k mému sportování stačí jen procházky po mé milované přírodě.

„L“ jako Láska

Jakým způsobem se tě v současnosti nejvíce dotýká Boží láska?

Je krásné zakoušet, když se Boží láska člověka dotýká, ale když se prožitek nedostaví, že třeba si Boží lásku připomínat a vírou držet. Jsem člověk, který málokdy něco s Pánem prožije ve skupině, kde je více lidí najednou, v tomto smyslu je přítomnost druhých osob pro mne rušivá. Ale dotek Boží lásky je vždy nádherný: když vezme do náruče a potěší tak, jak to nedokáže nikdo jiný, nebo dotek stejné Boží lásky, když klepne přes prsty a na něco upozorní. Boží láska se mne dotýká v tu větších či menších konkrétních projevech, ale také ve vědomí - a to, jak stárnu je silnější a silnější - že nad mým životem bdí bytost, která mne provádí a vede celým životem. Tato jistota Boží milostné i výchovné lásky je nad všechny krásy světa.

„M“ jako Motto

Znáš nějaký výrok, který tě vystihuje, nebo pod který by ses bez váhání podepsal?

Bože, stvořil jsi nás pro sebe. Neklidné je srdce člověka, dokud nespočine v tobě. — Augustin

Kdo se nenechá přemoci pravdou, bude přemožen omylem. — Augustin

Pro ty, kteří v Boha věří, je vysvětlování zbytečné, pro ty, kteří nevěří, není vysvětlování možné. — autor pro mne neznámý

Tajemství úspěchů v životě není dělat co se nám líbí, ale nalézat zalíbení v tom, co děláme. — T. A. Edison

Když svítí slunce, je vidět prach i tam, kde by neměl být — Veikko Manninen

Všechny velké pravdy jsou jednoduché — Veikko Manninen

„N“ jako Národ

Které vlastnosti našeho národa se ti líbí a které naopak vůbec?

Zde jsem dost dlouho hledal něco, co by se dalo označit jako pozitivní, snad ony „zlaté české ručičky“, kutilství, snad i snaha nespokojit se s rychlým hodnocením věcí a chtít přijít věcem na kloub. Zřetelnými negativními rysy jsou sobectví, závist a neohleduplnost.

„O“ jako Odpočinek

Jakým způsobem nejraději odpočíváš?

Záleží na míře únavy - po dlouhodobé psychické zátěži určitě po krátkou dobu i nicnedělání a hlavně nicnepřemýšlení. Při normálním chodu života je to pohyb a aktivita v jiných oblastech než kterou tvoří pracovní náplň.

„P“ jako Práce

Popiš prosím ve stručnosti kde všude jsi pracoval, čím se živiš teď a co tvá práce obnáší.

Viz odpověď pod písmenem B.

„R“ jako Roční období

Které roční období máš nejraději?

Stejně asi jako většina ostatních léto a také teplý krásný barevný podzim, protože v něm je kus úžasné symboliky a krásy.

„S“ jako Splněná přání

Můžeš prozradit, jaké bylo v poslední době tvé nejkrásnější splněné přání?

Že se Bára dostala na gymnázium do Skutče.

„T“ jako Televize

Sleduješ televizi? Pokud ano, jaký typ pořadů se ti líbí?

Ani rozhlas a ani televizi neumím mít a ani nemám jako kulisu. Je to z toho důvodu, že nedokážu dělat více než jen jednu věc najednou. Jsem naopak velmi nervózní, když jednu věc dělám, druhá je v pořadí a do toho vletí telefonát s věcí třetí. Většinou mne to dost znervózní, což by asi moje Jana snadno potvrdila. Snažím co nejdříve - pokud to jen jde - druhým vyhovět a když se věci nakupí, tak mne to dokáže rozhodit. Ale zpět k televizi. Pokud si tedy nějaký program zvolím a na televizi se dívám, pak mi vadí, když mě cokoliv dalšího ruší, stejně tak, jako by mi vadilo, kdyby mě cokoliv jiného rušilo při psaní, studiu nebo zpracovávání fotografií - neumím zkrátka dělat více věcí najednou. Pokud jsem doma, tak naprosto pravidelným pořadem jsou zprávy od sedmi do osmi. Velmi rád se dívám na tenis, na zápasy z Grand Slamů - pokud je na Eurosportu vysílají. Příliš mne nezajímají nějakí „čučkaři“ v prvních kolech turnaje, ale závěrečné zápasy v semifinále a finále, to je něco, nádherné údery od Federera nebo Henin, ty dokážou přinést radost. Rád taky koukám na naše tenisty v Davis Cupu. Moc se mi líbily detektivky s Herculem Poirotem, resp. s Davidem Suchetem v hlavní roli.

„U“ jako Úsměv

Máš nějakou úsměvnou historku, na kterou rád vzpomínáš?

Přes mnoha lety jsem slyšel vypravovat Dana Drápala svědectví z modlitby. Bylo to v době, kdy se lidé často v církvi modlili za prodlužování nohou, patrně starší na tuto dobu vzpomínají. Já jsem se s tím poprvé setkal, když k nám do ČR přijížděl Derek Prince a učil ostatní, jak se za tento problém modlit. Tato zdravotní potíž se proje-

vovala v tom, že lidé při chůzi kulhali, vypadalo to asi tak, jako když jdeme s botami o nestejně vysokém podpadku a pajdáme. Osoba se posadila na židli, nohy se zvedly pod patami, porovnála se vizuálně délka nohou a té kratší noze se přikázalo. Myslím, že princip uzdravení nespočíval jen v tom, že ta kratší noha „dorostla“ a prodloužila se, ale také v tom, že se narovnála páteř a tím se také srovnaly obě nohy. Dan Drápal vyprávěl, jak se ve skupině modlili za tento problém, přikázali noze a až potom zjistili, že ta noha je dřevěná, že to je protéza! A pak že nemá Pán Bůh smysl pro humor.

„V“ jako Verš

Který verš z Písma tě v současnosti nejvíce oslovuje?

Následující verš provází celý můj život až kam moje „duchovní paměť“ sahá, je to tento: „Nebo u tebe jest studnice života, a v světle tvém světlo vidíme“ Ž 36,10.

„Z“ jako Zajímavost na závěr

Víš o sobě ještě nějakou zajímavost, na kterou se těmito otázkami nepřišlo?

Když se vracím domů do Hlinska od Trhové Kamenice, většinou si s vděčností vzpomenu na Boží ochranu, která mne provázela při mé autohavárii, resp. při mé trabantohavárii. V té době jsem měl svého „svatého“ trabiho, který mi věrně sloužil i jako dopravní prostředek do zaměstnání. Jednoho dne jsem se vracel domů, těsně před Hlinskem po pravé straně minul židovský hřbitov, přehoupl se přes vrcholek kopce a někde v okolí značky s nápisem Hlinsko, se to stalo. Trabant dostal smyk. Problém byl v tom, že silnice byla v tomto místě namrzlá pod ledem a navrchu byla posypaná krásným čerstvým prašanem. Tak jsem na ten led najel, trabi šel do smyku, pak se roztočil, stal se neovladatelným. Cítil jsem, že se blíží ke kraji, kde je asi metrový příkop. Stačil jsem ještě zavolat: „Pane“, ani nevím, zda to bylo nahlas nebo jen v duchu a pak jsem jen slyšel praskot bakelitu a skla, trabant skončil na střeše. Já jsem nebyl připoután pásem a tak, když se auto různě točilo, byl jsem odhozen do prostoru spolujezdce. Přední sloupek u spolujezdce

vydržel nápor a tíhu auta na střeše, ale přední sloupek před řidičem ne. Tento sloupek se zhroutil a tak se střecha auta splácla až na palubní desku a kolo volantu bylo zlomeno. Na místě řidiče nezbyl žádný prostor, střecha splácnutá až na palubní desku. Navíc, když si uvědomuji svoji skoro dvoumetrovou „maličkost“ a v porovnání s velikostí auta značky Trabant, je to jen Boží milost, že dnes mohu psát toto představení od A do Z. Kdybych zůstal přivázan na místě řidiče...Vylezl jsem bočním okénkem a pouze s několika modřinami jsem odešel do Hlinska shánět pomoc na odtah vraku. A bylo na čas po ježdění. Víím, že Pán Bůh chtěl, abych zde na zemi ještě nějakou dobu pobyl:-). Začali jsme s našimi shánět novou trabantovou kastli. A když to zkrátím, tak nakonec z jednoho rodinného rozbitého trabanta vznikly trabanty dva! S jedním jsem jezdil já a s druhým můj brácha Vláďa. Od té doby jsem vždy rád, když všichni, kteří jsou na cestách, dají vědět, že jsou v pořádku a na místě. A pokud je příležitost, vždy se za cestovatele pomodlím. A pokud se zpětným pohledem podívám na svůj život, víím, že ještě ve dvou dal-

ších zcela jiných případech Pán Bůh také zasáhl a ochránil mě, ty si ale s dovolením nechám již pro sebe:-).

Mějte se dobře a nezapomeňte, že naše práce není v Pánu marná!

